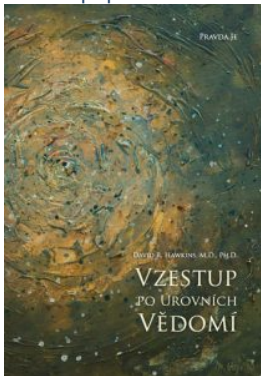

Přehled. Překonání lineární duality

Předcházející část: Kapitola 13. Kombinační rozum (úroveň 400)

<p>Vzestup po úrovních vědomí</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.JE – 2017</p>
--	---

Oddíl třetí

Úrovně vědomí 500 – 599 duchovní realita

Přehled Překonání lineární duality

Kapitola 14 Láska (Úroveň vědomí 500)

Kapitola 15 Radost (Úroveň vědomí 540 – 599)

Oddíl třetí – Přehled

Překonání lineární duality

Úvod

Zatímco přechod z úrovně vědomí 200 je hlavní překážkou pro většinu lidstva (přibližně 80 procent na celém světě a 50 procent ve Spojených státech), transcendence a ovládnutí lineární paměti na úrovni vědomí 500 je relativně málo časté (pouze 4 procenta světové populace), a evoluce vědomí k bezpodmínečné lásce na úrovni 540 je ještě vzácnější (0,4 procenta).

Pod úrovní vědomí 200 ve vědomí dominují negativní emoce, ale mezi 200 a 400 se emoce postupně stávají pozitivními. Potom v úrovni 400 zvítězí nad emocemi logika a rozum. Další významný paradigmatický skok je na úrovni vědomí 500, nad emotivním, koncepčním, lineárním obsahem začne převažovat nelineární kontext. Silnější pole úrovně vědomí „500“ pak více přivádí do popředí smysl, význam a hodnotu. Jde o krok od toho, co svět považuje za „objektivní“, k subjektivnímu prožívání jakožto dominantní kvalitě vědomí.

Přechod je posunut ze zaměření na význam popisných vlastností pozorovaných jevů na jemné kvality pozorovatele. Tato subjektivita dává do kontextu pozorovaný jev z hlediska potěšení, uspokojení, významu a je prioritní hodnotou. Posun hluboce ovlivňuje rozhodování a výběr, stejně jako dlouhodobé cíle, které ovlivňují vztahy, možnosti kariéry, a nesčetná rozhodnutí v životě.

Změna paradigmatu

Úroveň 500 ukazuje, že subjektivní stav, který se nazývá láska, se nyní stal nejen významným, ale také dominantním, a to nejen jako pocit a emoce, ale jako hlavní zásada. Energie Lásky může být zaměřena v důsledku zájmu nebo motivu, to znamená oproštěna od omezení vlastního zájmu. Láska slouží, zatímco ego se snaží zajistit ve své honbě za ziskem. Láska znamená dlouhodobou spokojenost a radost z dávání, které nahrazuje pomíjivé, krátkodobé uspokojení ega ze zisku.

Energie lásky má jedinečnou, nadčasovou kvalitu, a potenciál, které jsou jemné a je obtížné je logicky popsat. Jak se láska stane postupně zduchovnělou, to se ukáže jako sladění se s božstvím, které je jejím základním zdrojem. Začíná být vnímána jako svatá, posvátná a základ oddanosti, náboženské víry a mystického vědomí.

Z úrovně vědomí 500 a výše se stává stále důležitější přitažlivost krásy, míru a vnitřního klidu. Duchovní principy velkých učitelů se začlení do lidského života a nakonec se stanou dominantními. Vznikající konflikty nejsou o tom, jestli odpouštět, milovat nebo být soucitný, ale o tom, jak tohoto nejlépe dosáhnout. To znamená, že lineární specifičnost a obsah akcí jsou ovládány silou celkové oblasti kontextu. Nakonec se odhaluje božství života samotného a celý život se stává cenným.

Posun paradigmatu je charakterizován přechodem od spoléhání se na vnímání a mentalitu k rozlišování podstaty. Tento přechod je důsledkem a ve shodě s tím, co se klasicky nazývá „otevření třetího oka Budhova těla“, kterým vzniká duchovní vidění.

Zatímco vnímání se zaměřuje na linearitu, duchovní vize představuje schopnost rozlišovat vnitřní realitu, která odráží celkové pole. Jeho nejbližší příbuzná zkušenost v běžném životě je často zmiňována jako intuice, což znamená, že není důsledkem lineárního, logického zpracování.

Éterická a duchovní energetická těla se objevují postupně a souběžně s předstihem z úrovně vědomí „nižší mentální“ na „vyšší duševní“, pak „kauzální“ a postupně do orgánů Budhi, Kristus a Átman. V rámci každého orgánu je koncentrace energie analogická k systému čakr. Na nejvyšších úrovních korelují s vědomím Krista, a konečně s úrovní korunní čakry Átmického těla, s neomezenou dominancí Božského vědomí a osvícením prostřednictvím identifikace se s božstvím, jako s vrozeným Já. Na této úrovni vědomí je Bůh Transcendentní a Bůh Imanentní uznán jako celková JEDNOTA, z níž vzniká veškerá Existence, Vědomí, Tvorba, z nichž se vyskytují subjektivita a vědomí.

Kalibrované úrovně vědomí

Energie každé převládající úrovně vědomí je dána duchovní vůlí, přičemž vzniká vyrovnání. Jak již bylo zmíněno dříve, je to srovnatelné s nastavením kompasu lodi, ve které se osud (tj., „budoucnost“) stane dominantním a ovlivňuje rozhodnutí na základě základního záměru.

Periodické výkyvy emocí jsou jako rozbouřené vlny na moři, pouze vyžadují korekci a neznamenaají, že cíl byl ovlivněn nebo změněn, čehož je dosaženo pouze vůlí. Doby neočekávaných obtíží se mohou jevit jako „zhoršení stavu“, ale pouze znamenají, že některé sklony (často jsou uloženy v nevědomí) se vynořily, aby byly uznány, aby mohly být zpracovány. K podobnému jevu může dojít při jakémkoliv odkrytí vnitřních procesů, například při psychoanalýze nebo při hloubkové vnitřní analýze, nebo při jakémkoli zkoumání sebe sama, jako je např. čtvrtý krok v Dvanáctikrokovém programu („udělat si vnitřní morální inventuru“). Vnitřní poctivost vyplývající v procesu sebeobjevování je nezbytná pro „poznání sebe sama“ a vyžaduje nejen odvahu, ale také ochotu vzdát se vlastního úsudku a odevzdat se Bohu.

Všeobecná lidská zkušenost v průběhu času ukazuje, že skutečné vnitřní integrity je možné dosáhnout pouze s hlubokou vnitřní poctivostí a s pomocí Boží, neboť pochopitelně samotné ego, které je dominantní hnací silou v lidském životě, nebude spolupracovat na svém vlastním zániku.

Zpočátku má duchovní práce co do činění s překonáním emocionality a vnímaných postojů, které jsou považovány za primárně osobní, ale na vyšších úrovních jsou v rámci kontextu a paradigmatu omezení. Výše popsané může znít abstraktně, ale prakticky jsou to překážky k vyšším úrovním vědomí. Týkají se celkových oblastí omezení, která jsou obecně v povědomí, a které by mohly znít akademicky, například jako teologie, metafyzika, epistemologie, nebo ontologie a rozlišování povahy existence každé samotné bytosti.

Rámování paradigmat subjektivního povědomí je často založeno na nevědomých předpokladech, které jsou běžně mimo chápání či dokonce vzdorují pokusům o popis. To je stále problematičtější na úrovni z pomíjivých a nevyslovitelných oblastí, které mají v první řadě zásadní význam pro základní zážitkové kvality existence jako odraz vědomí.

Vyvstávají otázky, týkající se původu schopnosti vůbec si uvědomovat zdroj Existence či Bytí, a zda jsou tyto kvality přirozené, či vznikají v důsledku tiše předpokládaných paradigmat. Člověk se ptá, na základě jakých vlastností se abstraktní stává zřetelným, a zda toto vědění samo o sobě není pouze vyšší úrovní abstrakce? Opět platí, že i když se to intelektu může zdát příliš akademické, po stránce prožitkové mají tyto otázky vysokou prioritu a jsou hluboce transformační jako světlo úrovní vědomí. Na nejvyšších úrovních představují poslední mraky, které zatemňují záři slunce Božství.

Zatímco úroveň vědomí 600 formálně označuje nástup stavů klasicky označovaných jako Illumination – osvícení, realizace Já je charakteristická pro úroveň vědomí 700. V polovině 800 existuje překážka iluze prázdnoty, kterou je třeba překonat a pak se skutečnou smrtí všech omezení se vynoří nádhera plného osvícení, to je Gloria Excelsis Deo (sláva na výsostech Bohu) a naplní se slib největších

světových Avatarů.

Následující část: Kapitola 14: Láska (úroveň 500)